

בס"ד יא' טבת ה'תשפ"ד
 הדלקת נרות - 16: 22
 צאת השבת - 17: 13
 רבנו תם - 17: 44
שעון חורף - מהלוח המדוייק של "אור החיים"
 ע"פ "אופק תל אביב"

שנה עשרים וארבע - עלון מס' 1187
 @ סוף זמן "ברכת הלבנה" יום שלישי כל הלילה.
 @ ניתן להקדיש העלון לרפואה, ברכה, פרנסה, זיווג
 הצלחה, זש"ק, ולהבדיל לעילוי נשמות יקיריכם.
 טל' המערכת : 08-9437333 , 054-7743834



אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י



פפס"דין: "ויהי דבר"
 (חזקאל לז')
 מרתק - ראו בעמוד 2
 מכל מלמדי השכלתי

פרשת יגל

הרה"ג יצחק יוסף שליט"א
 יחל את שיעורו בלויין
 בבית הכנסת "אוהל מועד"
 במוצ"ש בשעה 20:30
מעייני הפרשה:

← נאומו הגדול של יהודה, בו הוא מבקש לשחרר את בנימין.
 ← "אני יוסף" - יוסף מתוודע אל אחיו והזמין את כל המשפחה למצרים.
 ← "עוד יוסף חיי" - יעקב מסכים לרדת מצרימה לראות את בנו.
 ← בדרך למצרים, רשימת שבעים הנפש הבאים מצרימה.
 ← הפגישה המרגשת בין יעקב ליוסף.
 ← יוסף מציג את אביו ומשפחתו לפני פרעה ומושיב אותם בארץ גושן.
 ← תקנותיו של יוסף במצרים בשנות הרעב.
 ← "ואשימה עיני עליך..."
 "עיני עליך" 256 בגימטריא = רון (שמחה). אומר יוסף, ואשימה עיני עליו, כשאראה את בנימין, אשמה.
 ← "ויאמר אליהם אל תרגזו בדרך" (מ"ה, כ"ד).
 מסביר על זה רש"י - "אל תתעסקו בדבר הלכה שלא תרגזו עליכם הדרך".
 ולמה דווקא "בדרך"? כי ויכוח המתנהל ביישוב הדעת, במקום תורה ובצילו של גדול הדור - יש לו סיכוי להגיע לכלל פתרון מוסכם. אך "בדרך", באין ספק להתבונן בו ובאין רב להיוועץ עמו - רב החשש כי כל אחד מן הצדדים ייאחו בעמדתו בלא כל נכוונת לשמוע את חברו, וה"ריתחא דאורייתא" עלולה להתדרדר להתנצחות אישית...
 ← "ובני דן חושיים" (מ"ו כ"ג)
 בספר זכר צדיק מובא: מבואר ב"פרי עץ חיים" כי שבת בגימטריא: כ"ז פעמים הוי"ה (702=26X27). ממילא שתי שבתות (שבת+שבת/702+702=1404) עולה נ"ד פעמים כ"ו. (1404=26X54) חז"ל אמרו: אלמלי שמרו ישראל שתי שבתות מיד נגאלין. וזה בני דין (היינו שתי שבתות, דן פעמים כ"ו). חשיים - אותיות: משיח. אז יבוא משיח צדקנו. (פרדס יוסף)
 ← "ויהן את קולו בבכי וישמעו מצרים..."
 "בכיי" = 32 בגימטריא = לב. לב- ראשי תיבות: לראות בצערם. יוסף ריחם על אחיו בליבו ולכן פרץ בבכי. "בבכיי" - ראשי תיבות: בראותו בצערם כאבם ידע.

← "לכולם נתן לאיש הליפות שמלוה" (מ"ה כ"ב)
 ראיתי לרב שעב"ר ז"ל שהקשה: מה כוונת יוסף בזה, הלוא בוודאי לא היו מחוסרי בגדים! אלא נראה לפרש לפי שנאמר קודם לכן כשמצא את הגביע באמתחת בנימין ויקרעו שמלותם, לכן הוצרכו להחליף בגדיהם. (בכור יעקב)
 ← "ויברך יעקב את פרעה ויצא מלפני פרעה" (מ"ו י')
 אפשר לרמוז כאן מה שאמרו חז"ל במשנה (ברכות פ"ט): חייב אדם לברך על הרעה כשם שהוא מברך על הטובה. זהו שאמר: "ויברך יעקב", כל אדם מישראל זרע יעקב המאמין בהשגחת ה', חובתו לברך את ה' על פרעה - על הפרוענות שבאה עליו. בזכות זה, "ויצא מלפני פרעה" - יצא מן הפרוענות ויזכה לאחרית טובה. (נשמות חיים)
 ← "ויאמר אל אדוני יש לנו אב זקן וילד זקנים קטן"
 "אב זקן וילד זקנים" = 417 בגימטריא = זית. כמו הזית שהוא מובחר, כך היה יעקב אבינו שיצאו ממנו 12 שבטי ישראל. "וילד זקנים" - זה בנימין שלא חטא כל ימיו והוא אחד מארבעה שלא היו צריכים למות.
 ← "אני יוסף אחיכם אשר מכרתם אותי מצרימה"
 "אשר מכרתם אותי" - ראשי תיבות: אמצ. בזמן המכירה, יוסף היה ללא אימו רחל (ל"ה, י"ט) ונתמך, רחל ותקבר בדרך אפרתה הוא בית לחם" לאחר מכירתו, הרחיקו אותו האחים גם מאביו.
 ← "ויישאו בני ישראל את יעקב אביהם"
 (אמת של תורה) שאלו למה לא נכתב 'בני יעקב' ולמה עדיין בני ישראל! הרי בני יעקב בעצמם לקהוהו. כותב החת"ס על פי הראשונים. בתיבת ישראל רמוזים כל האבות והאמהות הקדושים. לומר שכל ישראל נשאו את יעקב אבינו. י-יצחק, יעקב. ש-שרה. ב-רבקה, רחל. א-אברהם. ל-לאה. (ב. בר דין הי"ו)

פינת הניבים והפתגמים
תקצר / קצרה היריעה = הנושא רחב מפךדי לכסותו במלים ספורות או בזמן קצר.
 יריעה = א. רצועה ארקה של אריג או עור.
 ב. גליון של קלף לקתיבה.
דוגמה: השר הסביר לאורחיו כי לא יוכל לפרט את כל מהלכי המלחמה, וכי תקצר היריעה מלהקיל בזמן כה קצר כל כך הרבה פרטים.
מקור: ואת המשכון תעשה עשר יריעות [שמות כו]. אין פותחין ביריעה פחות משלושה דפים [מסכת סופרים ב ז]. (ניבונכוו)

הסירו ממשול מדרך עמי! העלון טעון גנייה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידושי" : http://www.hidush.co.il/ http://ladaat.info/

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

לחם משנה בשבת

בגמרא במסכת שבת (ק"ז): אמר רבי אבא, חייב אדם לבצוע על שתי ככרות בשבת, שנאמר (אודות המן שהיה יורד במדבר), "ולקטו לחם משנה". דהיינו שתי ככרות לחם. אמר רב אשי, אני ראיתי את רב כהנא, שהיה לוקח בידיו בשעת הברכה שתי ככרות, אבל לא היה בוצע (חותך) את שתי הככרות, אלא רק אחת מהן. וטעמו, שהרי כתוב "ולקטו לחם משנה", כלומר שרק אחזו בידיהם לחם משנה, אבל לא היו בוצעים בתחילה אלא כיכר אחד. ומבואר מן הדברים שחובה על כל אדם מישראל, ביום שבת קודש, בעת בציעת הפת בסעודות השבת, לקחת בידיו שתי ככרות לחם, זכר לנס המן שירד במדבר. (וצריך שיהיו הככרות מכוסות מעליהן במפה לפני שיברכו עליהן, וגם על השולחן מתחת הככרות צריך שתהיה מפה).

איך ינהג בשעת הברכה?

בשעת הברכה על הפת, אחזו בידו את שתי הככרות, באופן שאחת למעלה ואחת למטה, וכשבוצע, יש אומרים שטוב יותר שיבצע מן הכיכר שלמטה, ויש אומרים שעדיף יותר לבצוע מן הכיכר שלמעלה. ומרן הבית יוסף (סימן רע"ד) כתב בשם הכל-בו, "יש נוהגים לבצוע על הכיכר התחתון ולא העליון, ואנו נוהגים לבצוע מן העליון". והוסיף על זה מרן הבית יוסף, אבל אני ראיתי גדולים שבוצעים מן התחתון, ושמעתי שכן נכון לעשות על פי הקבלה. וכן פסק בשלחן ערוך, שיש לבצוע מן התחתון. אלא שבאמת אין הדבר מוסכם, כי רבינו האר"י כתב שיש לבצוע מן הכיכר שלמעלה ולא מן התחתונה. וכן כתב הרשב"א בתשובה, שמנהגו לבצוע מן העליון. לכן כל אדם רשאי להמשיך במנהגו בזה, שלכל המנהגים יש על מה לסמוך, והלו ואלו דברי אלקים חיים. ומרן זצ"ל היה נוהג שלא היה נוטל את הכיכרות בידיו, אלא מניח עליהן את ידיו, ובסיום הברכה היה נוטל את התחתונה, ומניח אותה על העליונה, ובוצע ממנה. (עייני הליכות עולם ח"ג עמוד פו).

ציורף לחם קפוא ללחם משנה

הנה מצוי הדבר, שאין לאדם שתי חלות לחם משנה, וברצונו לצרף לחלה האחת שבידו, חלה נוספת מן המקפאי, שהיא עדיין קפואה ואינה ראוייה למאכל, אין חיוב לבצוע משתי החלות בסעודת השבת, ולא נאמרה מצות לחם משנה אלא בשעת הברכה, אבל לבצוע אין חיוב אלא מחלה אחת. וכמו שכתב כן הרשב"א בשם רבינו האי גאון, ועוד מרבותינו הראשונים. ומעתה נראה שכיון שאין חיוב לבצוע משתי החלות, אם כן מותר לברך על שתי חלות אף שאחת אינה ראויה עדיין למאכל. ואף שאין החלה הראויה עדיין למאכל בשעה שהיא קפואה, מכל מקום כתב מרן הרב עובדיה יוסף זצוק"ל, שהואיל והיא עתידה לאחר זמן להיות ראויה למאכל, לאחר שהיא תפשיר, ואין צורך בשום פעולה על מנת להביאה למצב שתהיה ראויה למאכל, ראויה היא גם כעת למצוות לחם משנה. וראויה לדבר ממה שכתב הגאון רבינו עקיבא איגר, לגבי חלה שנאסרה באכילה מכיון שאפו אותה ביום טוב הסמוך ליום השבת, מכל מקום מותר לצרפה ללחם משנה, מכיון שאין האיסור באכילת חלה זו אלא מדרבנן, ולאחר זמן היא מותרת באכילה, ועל כן לענין מצות לחם משנה יש להקל לצרפה לחלה השנייה.



מכל מלמד השכלתו

מסירותו ומנהיגותו של יהודה = קבלת מלכות
 אדגתו המיוחדת של יהודה לבנימין אחיו, מראה לנו כל פעם מחדש את עוצמתו הפנימית של יהודה. יהודה אומר לאביו: "אנכי אערבנו מידי **תבקשנו אם לא הביאתי אליך והצגתי לפניך וחסאתי לך כל הימים**".
 מסביר הבראשית רבה: "כל הימים, לעולם הבא". יהודה מוכן לוותר על כל הטוב שבעולם, גם הזה וגם הבא, ולערוב לאחיו הצעיר בנימין.

עפדות רגשיות איתו ניגשים לפשא ופחן

"ויגש אביו יהודה"

רבי יהודה אומר: הגשה **למלחמה**, ככתוב ויגש יואב והעם אשר אתו למלחמה.
 רבי נחמיה אומר: הגשה **לפיוס**, ככתוב ויגשו בני יהודה אל יהושע לפייוסו.
 ורבנן אמרי: הגשה **לתפלה**, ככתוב ויגש אליהו. רבי אלעזר פטש להון (הציע שילוב של פירושים): **אם למלחמה, אני בא. אם לפיוס, אני בא. ואם לתפלה, אני בא.**
 רבי מאיר אומר: אין ויגש אלא לשון **שלום**, שנאמר ויגשו וגו' וישאל להם לשלום.
 ר' יהודה אומר: אין ויגש אלא לשון **קרבן**, שנאמר ויגש את פר החטאת.
 רבי יוסי אומר אין ויגש אלא לשון **נזיפה** שנאמר ויאמרו גש הלאה.
 רבי נתן אומר אין ויגש אלא לשון **משמוש** שנאמר יגשה נא ואמשך בני.
 (ילקוט שמעוני בראשית פרק מד, סימן קנ)

להאמין שברגע זהו רצון ה'

"ויגש אביו יהודה"

כשנתבונן במצבו של יהודה באותו הזמן, נראה שהיה במצב קשה עד למאוד.
 הוא לקח אחריות וערבות על הנער בעולם הזה ובעולם הבא, וכפי הנראה לו באותו הזמן, הרי כעת תנפס בנימין, והוא בעצמו התחייב שמי שימצא אצלו הגביע, שוב ימות.
 ואיך ייוושעו מצרה זו!! מבאר השפת אמת:
 יהודה לימדנו כאן יסוד גדול לכל מי שנמצא בצר ובמצוק, במצב של "הסתרת פנים".
 שהעצה היחידה במצב כזה, חמור ככל שיהיה, להבין שזהו רצון ה' יתברך.
 דבר זה נרמז כאן בפסוק, שהנה, יהודה הוא מלשון 'הודאה', והשם 'יהודה' מרמז על כל איש מישראל, ולכן נקראו 'יהודים' על שם שמודים לה' יתברך על כל דבר, שיוודעין שהכול ממנו.
 וכאשר מודים על כל דבר, על ידי זה יכולין ליגש ולהתפלל על כל מצב שהוא.
 וזהו ויגש אליו – לה'.
 ואכן זכה ל'ולא יכול להתאפק יוסף' שנתגלה כל ההסתר וראו את הטוב בגילוי השלם.

אבי יתומים

"שלום לך הרב לוי, שמי רוביק. לפעמים סיפור משפיע על הנפש הרבה יותר משיחות מוסר, כך הרגשתי, ולכן אני מרגיש צורך עז לספר לך עניין מאוד אישי שלי, כי במידה מסוימת אתה שותף.

"הייתי מאבא ז"ל לפני 11 שנים, כיום אני בן 19, אני אמנם צעיר, אבל אני 'אבא' של המון ילדים".

"אני עדיין בחור ואולי רק בעוד שנה-שנתיים אצא לשידוכין ובעזרת ה' אזכה להקים בית מאושר..."

"ברשותך נתחיל מאלף. כשאבא נהרג בתאונה חשבת שעולמי חרב עלי, נותרנו חמישה יתומים קטנים אצל אמא טובה כל כך, שבמעט כוחותיה התמודדה מול מציאות קשה של דוחק ומחסור מצד אחד, וחלל נורא שנפער מחייה מצד שני.

בהתחלה כולם ניסו לעזור, ואפילו עזרו מאוד.

קנו, הביאו, התרימו, באמת, עד כמה שהבנתי אז כילד, אמא צלחה את השנה הראשונה מבחינה חומרית יחסית בסדר.

אח"כ נכנסנו לשגרה של יתמות... ואתה בטח מתאר לעצמך מה מרגיש ילד קטן שאין לו אבא.

מדובר בהמון לילות של בכי בתוך הכר... מין געגועים צורבים בלב לדמות של אבא. אתה מאמץ זכרונות חזק חזק אל הלב, שלא ייעלמו. אבא צועד עימי יד ביד בדרך אל הגן, וממנו. אבא במסיבת סידור מחביא ממתק ונותן לי אחרי המסיבה. אבא נוסע איתי לטיול, מנדנד אותי על דגנדה קטנה, מרחפים בקרוסלה, צועדים בתוך נחל בגולן. מביט על אלבום התמונות ומנסה לשאוב מתוכן כמה דקות של עונג, של חיוך ושמחה. עוצם את העיניים ומשחזר את הדקות היפות הללו, ואח"כ נזכר שאין לי אבא, ובוכה ובוכה. וזה נורא קשה ומיעיק.

מחפשים בשבילך אברך שילמד איתך "באבות ובנים"... לפעמים שוכחים שאין לך אבא ושואלים "שם האב?".

"חוזרים הביתה מהתלמוד תורה... אמא עדיין בעבודה מחכים לה בקוצר רוח, רעבים, לא תמיד יש אוכל מוכן, לפעמים אין, הרבה פעמים אין. נזכרים שאבא היה קופץ מהכולל מחבק ומנשק אותנו אחד אחרי השני, מכין לנו כמה חביתות, או ארוז, או צ'יפס, מאכיל אותנו וחוזר ללמוד. אבל אבא איננו.

שני הדודים שלי מדי פעם היו באים ולומדים איתי, משוחחים איתי, אבל הייתי תמיד עצוב, הם מאוד דומים לאבא שלי במראם החיצוני, ואחרי שהם היו הולכים הייתי בוכה מסתגר בחדר... ומדבר אל התמונה של אבא. ומבקש שיחזור.

"שנתיים אחרי שאבא נפטר הגיע הביתה איש נחמד אחד, ואמר לנו שיש ארגון שעושה יום כייף לילדים כמונו, כלומר יתומים. כייף גדול, מפלגים בספינה, עושים סנפלינג, מרחפים במצנחים ואפילו טסים במטוס בשמי הארץ. זה קסם לי מאד, והלכתי ליום הנהדר הזה עם האחים שלי. מצד אחד היה עצוב לדעת ולראות כמה רבים הם היתומים, אך מצד שני דווקא יום הכיף המיוחד הזה נתן לי הרבה תנופה חיובית לכל השנה. נגשתי שם עם מדריכים ואנשי צוות טובי לב ומאירי פנים, שהוסיפו לי הרבה חוזק ואמונה. להגיד לך שזה הפך אותי לילד שמח? לא ולא.

גם כשאתה שמח, זה קורה לזמן קצר, ומהר מאד יש מי שמזכיר לך שאתה חוזר הביתה אל מציאות קודרת.

"השנים חלפו להן, והרגשתי שאני בעצם לא ממצה את עצמי. אני חי ליד הלימוד, ליד אמא שלי, ליד החיים. הייתי אפאטי, אדיש, חסר מוטיבציה. מה שהחזיק אותי עם הראש מעל למים, זה היה אותו יום כייף פעם או פעמיים בשנה של הארגון המיוחד. והנה יום אחד מגיע לילדי הסיפור שלך על היתום, שרק בגיל 40 עשה מפנה בריא ונכון בחיים שלו. והמילים שם מזעזעות אותי, אני מרגיש שגם אני עלול להפסיד את חיי עם טעם של החמצה, של אכזבה. החלטתי להרים טלפון לארגון שמארגן יום כייף ליתומים, ולבקש מהם שיכניסו גם אותי לסגל המדריכים, והם נענו לי.

"נולדתי מחדש. זו השנה השנייה שאני מודרך את היתומים החביבים הללו ביום כייף שלהם, ואני מרגיש כאילו נסגר מעגל, ויש לי הרבה ניסיון חיים כמו שלהם, ולכן יש לי מה לתת להם.

"בקיץ האחרון ניגש אלי ילד בן שמונה חיבק אותי חזק ואמר לי כך: "תודה רוביק, ממש נהדר היה היום. רכבנו על סוסים, נסענו ברכבת, שטנו על סירה בים... כל כך שמח עשיתם לנו, אבל רוביק אני יודע שאתם דואגים לנו, כי אנחנו יתומים... אתם מרחמים עלינו כי אנחנו בלי אבא או בלי אמא... אבל אני הייתי רוצה לעשות את כל הדברים היפים הללו עם אבא שלי... אתם לא יכולים להחליף את אבא שלי", אמר ומירר בכי...

"הוא קרע לי את הלב, היתום בן השמונה שאיבד את אביו ממחלה קשה רק חצי שנה לפני כן. אני שומע אותו, ואני מרגיש את עצמי, בקושי עשר שנים מפרידות ביני לבינו, ואז לפתע חשתי מעין תעצומות נפש ממקור אלוהי, כאילו איזה כוח עלום מכניס לי מילים של אהבה לפה, ומכריח אותי להשמיען לואטוט המתוק הזה".

"ואני אומר לו: "מוטיל, גם אני יתום, עשר שנים שאני גדל בלי אבא גם לי לא היה קל, בכיתי המון בלילות מגעגועים לאבא, מרצון לחיבוק ולטפיחה על השכם של אבא, בוכה המון ורוצה לעשות טיול עם אבא. "ואז אני מתבק אותו חזק חזק ולוחש על אוזנו "מוטיל, נכון זה קשה, ועצוב, אבל אל תשכח מוטיל אנחנו יתומים אבל יש לנו אב, האבא הכי גדול וחזק, אבי יתומים ודיין אלמנות, הוא מלך המלכים הקדוש ברוך הוא. לנו יש אבא שהוא המקור של כל האבות והאמהות והוא לעולם לא עוזב, והוא לעולם לא מאכזב, ואני אומר לך מניסיון, מתוק שלי, שהוא דואג לכל מחסורנו, והוא מרומם אותנו ומוליך אותנו להצליח בעולם הזה לא פחות מילדים אחרים, אפילו הרבה יותר מהם. למה? כי אנחנו נבחרנו לעבור את העולם הזה כיתומים, כי אנחנו חזקים יותר, אנחנו מאמינים יותר, אנחנו הכי בנים שלו אנחנו והכי קרובים אליו. האמן לי מוטיל, אני מתבק אותך, זה כמו שאני מתבק את עצמי... ואת המילים שאני משמיע לך עכשיו, אף אחד לא השמיע לי... אז בוא נרים עינינו לשמים ונגיד, בקול רם, "תודה אבא שבשמים על כל הטובות שאתה גומל לנו... גם אם עינינו טחו מלדעת או מלהבין מה טוב ומה רע עבורנו. אבל אתה אבא, אתה עושה לנו את הכל לטובה".

"מוטיל הרים עיניים לחות לבתי ולחש, "תודה רוביק... אתה אומר לי דברים מחזקים". אח"כ הוא רץ לעבר המצנחים המרחפים הצבעוניים. ותודה גם לך הרב לוי, שהארת את עיני, על כך שיתומים חייבים להתעורר בזמן, כדי לא לגלות שהפסידו פרק זמן ארוך מדי מחייהם עד שמצאו את דרכם בדמע. אני כשלעצמי שומר עם היתומים שמערי של על קשר טוב, ומרבה לעודד, לחבק ולשחק. מנסה להיות אבא שלהם".

(הרב קובי לוי, "העתונאי")

"ולאביו שלח כזאת..."

ידוע מדברי רבנו הארי ז"ל, שישנם ג' שמות הפרנסה, (וראו ונכון להתכוון בשמות אלו כאשר מבקשים על הפרנסה), ואלו הם:

1. פא"י - שמקורו מראשי תיבות: "פותח את ידך".
2. חת"ך - שמקורו מסופי התיבות של אותו פסוק: "פותח את ידך".
3. סא"ל - שמקורו משם חת"ך בחילוף אותיות (א"ת, ב"ש, ג"ר וכן הלאה).

ועל-כך אומר הרח"ק המקובל האלקי ר' צבי הירש מזידיטשוב ז"ל:

שנינו במשנה (ראש השנה טז): "בפסח נידונים על התבואה" (התבואה מסמלת את הפרנסה) ולכן נרמזו בשם פסח, ג' שמות הפרנסה: פא"י, סא"ל, חת"ך. והנה "יעקב" בגימטריה הוא פא"י סא"ל (182).

ולכן חסר לו עוד שם אחד של הפרנסה - חת"ך. היות והיתה שנת רעב, לכן - "ולאביו שלח כזאת..." - יוסף שלח לאביו "כזאת", בגימטריה חת"ך (428), כדי להשלים ליעקב אביו את כל שלשת שמות הפרנסה.

"בניך כשתילי זתים" - חינוך

כאשר ראה יעקב את העגלות ששלח יוסף - שבחם יוסף רמז לו שהוא עדיין דבוק בבואה ובתורה - והוא עוד זוכר שנפרד בזמן שלמדו פרשת "עגלה ערופה", או אז הבין יעקב שיוסף חי גם מבחינה רוחנית, והוא לוקח הסכים עם מאבלו הכבד. עד כאן התירוץ הנפלא של חכמי המוסר, וממנו אנו למדים **יסוד חזק ומוצק וענק בחינוך הילדים**: - הצלחה בחינוך הילדים אינה נמדדת בקריירה העצומה שהצלח הילד לפתח ולהשיג - ולא בהישגיו הגשמיים והחברתיים, אלא בעוצמה הרוחנית ובקדושה והטהרה שלו, ואיכות מידותיו. אם שם נחל ההורה הצלחה כבירה, הרי שהצלח בתפקידו הגדול. אך אם בנקודה הזו הוא מעד, הרי שהוא איבד את העיקר - ועליו להתאבל על כישלונו הגדול. למרבה הצער הבושה והליגון נקודה זו חלשה מאוד בדורנו ורבים וטובים נופלים בה, אם מעט ואם הרבה. ילד שגדל מתוך קדושה וטהרה, עם איכות ויושר המידות, מתוך אהבת ישראל - והערכה עמוקה לכל גדולי התורה "בהשוואה אחת", ילד שלא עושה חשבון לחברה ולסביבה - אלא רק למי שאמר והיה העולם, זהו פרי הילולים משובח וילד איכותי ומוצלח.

שיעור התורה הגדול בתבל
 ארגון "אברהם יגב" משדר בלוויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרח"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" רח' הנשיאים 3 יבנה בשעה 20:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים שעה רביעית, בחסות "בית הלחם"

כל הישועות והברכות
 לפנחס ושרה יעקובי הי"ו שתרמו לסעודה הרביעית בלויין זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל תגן בעדם, לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו משאלותם לטובה באושר ובפרנסה טובה וירונו נחת מיוצאי חלציהם וברכה והצלחה לכל ילדיהם להבדיל לע"נ דוד יעקובי בן יהודה וציפורה ז"ל

ברכה והצלחה
 לרבית ומורן פורת בוכות תרומתם שיברכו מפי עליון ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות יאיר הקב"ה דרכם ומולם מתוך בריאות איתנה ופרנסה טובה ורפואה שלימה **לאביגיל בת מורן** שתצלח בכל דרכיה

כל הישועות והברכות
 לניסים וטובות בכורי שתרמו לסעודה הרביעית בלויין זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל שיתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, פרנסה טובה ואושר נחת ושלווה **לרפואת הדר בת מרים** טובה בת דבורה אושר בן חמדה **לרפואת ניסים בן סולטן** ולהצלחת כל ילדיהם

ברכה והצלחה
 אפרים עובדיה שיזכה בכל השנה לזיווג הגון משרש נשמתו הטהורה שיצלח בכל דרכיו ומעשיו. לרפואה שלימה ולשינים רבות וטובות ועלימות

ברכה ואיחולים
 להדסה אסתר ושלוש עטיה להולדת הבת יה"י שתגדל כאמותנו שרה ובהק רחל ודאה, תזכו לחופתה ותצלח בכל דרכיה ומעשיה וברכה והצלחה **למסעד פינטו** (ואביבה ז"ל) **ולישיראל וסמדר עטיה** שיירונו נחת מיוצאי חלציהם

ברכה ואיחולים
 לטביטין-יוהא וליאם זאטלה להולדת הבן יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו ויזכה לאריות מיים וברכה והצלחה **לאליהו וסוניה גואטה** לשי ופלורין בוקובה שיירונו נחת ושלווה

ברכה והצלחה
 רפואה שלימה לנ' אנט' יעקובי בת גולן הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרנ"ב אבריה וש"סיה גידיה. תחזור לאיתנה ותזכה לשינים טובות ונעימות משפחתה וילדיה

ברכה והצלחה
 רפואה שלימה לראטה אהרני: בת גוהר הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרנ"ב אבריה וש"סיה גידיה. תחזור לאיתנה ותזכה לשינים רבות טובות ונעימות **עם בעלה יוסף**

ברכה והצלחה
 לעיני הצנוע והענו **יוסף כרמי** בן רחל ז"ל יג' טבת פקידת שנתו לעיני הצנועה והענוה **שרה כהן אהרני** בת פרי אפקת ז"ל יח' טבת פקידת שנתה לעיני הצנועה והענוה **זרי כהן-זדה** בת רפאל רחל ז"ל יז' טבת פקידת שנתה

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם ל-:
 שלמה לארי בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו ישראל פרג'י רפאל בן מרים הי"ו שבת מוסאי בן נהיית הי"ו יאיר חיים בן לדיה וסביה הי"ו אסתר אהרני בת גוהר מנב"ת נהיית יעריאל בת שרה מנב"ת ירון-רחל בת ג'יראן מנב"ת מרגלית מוסאי בת שמחה מנב"ת לדיה הרוני בת מרי מנב"ת

לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה
 אורן אהרון ז"ל בן ריטה שתחיה יוסף יערוז בן דינה ז"ל אברהם צברי בן יחיא-יהודה ז"ל יצחק צברי בן יחיא-יהודה ז"ל בצלאל לביא בן שויה ויחיא ז"ל מרים פור בן מרים יוסף ז"ל תפיהם אביבה בת דינה ז"ל **בבאי מוסאי** בן אברהם וזליכה ז"ל

יעקב נאמן בן חנוס אהרון ז"ל
 הרב ניסים ארביב בן אסתר ז"ל יצחק סגן בן אסתר ז"ל יהודה אסגלי בן ביבי ואביב ז"ל ורדה בראל בת נעימה ז"ל זליכה מאזול-לטובה בת חנה ז"ל רות-אפרת ז"ל בת גיולה שתחיה פרחא אטדאי בת סולמנה ז"ל **מרדכי לארי** ז"ל בן שלמה ושרה שיחיו